

РЕШЕНИЕ

№ 21836

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **843** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.118 от Кодекса за социално осигуряване КСО във връзка с чл.55 от КСО.

Образувано е по жалба на И. Я. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв.В. П. против Решение № 1040-21-774/22.12.2023г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 33443/30.10.2023 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 КСО.

С жалбата се твърди с подробно изложени аргументи, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона-отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Релевира доводи за наличие на всички основания претърпяната злополука да бъде квалифицирана като трудова, противно на констатациите и заключенията на административния орган. Моли за отмяна на процесното решение и връщане на преписката на Директора на ТП на НОИ С. град със задължителни указания за приемане на злополуката като трудова.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. П.. Поддържа жалбата по изложените в нея съображения, както и в представени подробни писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по делото, за което представя списък по чл.80 ГПК /л.138/

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ –С. град, редовно призован, представлява се от юрк. Б., редовно упълномощена, която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена,

като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Калистратов груп“ АД се представлява в съдебно заседание от мл.адвокат Г. и адв.П., които изразяват становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендират се разноси по представен списък по чл.80 ГПК /л.140/.Представя писмени бележки по делото.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд– София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С трудов договор № 383/21.01.2021 г. жалбоподателя И. Я. С., е назначен на длъжност „Кранист“ с код по НКПД 8343-2001, с утвърдена „Длъжностна характеристика“, получена и подписана от същия на датата на сключване на трудовия договор.

С вх. № 754/30.08.2023 г. на основание чл.57, ал.2 от КСО И. С. подал пред ТП на НОИ С. [населено място] за трудова злополука /л.65/, ведно с обяснително писмо към нея /л.66/. Описано е, че злополуката е станала около 10,30 ч. на 02.03.2023 г. в обект на работодателя „Калистратов груп“ АД в ПТБ Кривина, [населено място]. Пострадалият посочил, че непосредствено преди настъпване на инцидента е размествал складирана арматурна заготовка, за да влезе тежкотоварен автомобил в обсега на крана. Сочил: „Останаха ми две връзки, когато се спънах в трупче, което подлагаме под арматурата. Паднах, подпирайки се на дясната си ръка, която нарязан на заострени ръбове на арматурни желяза. Усещах силни болки при опит да движа ръката си. Най- близо до мен беше А. Б., който ме вдигна и ми оказва първа помощ. Промислите ми. Закараха ме в УМБАЛ Света А.. От болницата казаха, че няма нищо счупено и ме изпратиха при личния лекар за лечение и болничен лист. След един месец получих направление за ортопед...“

Със заповед № 1015-21-212/05.10.2023г. на директора на ТП на НОИ С. град, на основание чл.58, ал.1 от КСО, е наредено да се извърши разследване на злополуката, като е определена комисия в състав: М. В.– началник на сектор ТЗ в ТП на НОИ С. град; М. М.- В.– гл.инспектор в Д"Инспекция по труда" С. град; К. М.- представител на работодателя и Р. П. представител на работниците и служителите.

За резултатите от извършеното разследване на злополуката е съставен Протокол № 70/20.10.2023г., подписан от всички членове на комисията, като И. С. е запознат срещу подпис на 25.10.2023г. От комисията е установено, че в деня, в който се твърди да е възникнала злополуката-02.03.2023г. С. е изпълнявал трудовите си задължения на обект ПТБ Кривина, [населено място]. В заключение е посочено, че от извършената проверка в информационната система на НОИ и прегледа на документите, от дадените писмени обяснения на посочените от жалбоподателя лица, от болничните листове с различни диагнози и причина: злополука-нетрудова, проверяващите са обективно възпрепятствани да установят по безспорен начин твърдението за станалата злополука.

В хода на разследване на злополуката са събрани и приложени- трудов договор, допълнителни споразумения, длъжностна характеристика, писмени обяснения на И. С., И. Р., Г. Р., Д. З., О. А., А. Б. и К. Н., книги за инструктаж по БЗР и служебна бележка за начален инструктаж по БЗР.

Представена с административната преписка е следната медицинска документация:

-лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 6962 от 02.03.2023г., 13.00 ч. с посочена диагноза „Травма на ръка“/л.19 гръб/;

-Амбулаторен лист № 23065A008AC0 от 06.03.2023г. – посочена диагноза „Контузия на друга и неуточнена част на предмишница“, и Болничен лист № E20223192973/06.03.2023г., издаден от АМППИМП Д-р С. ЕООД, с посочена причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.20 и л.20 гръб/;

-Болничен лист № E 20223193023/16.03.2023г., посочена диагноза „Контузия на друга и неуточнена част на предмишница“ и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.38/;

-Болничен лист № E 20230748296/20.03.2023г., посочена диагноза „Контузия на друга и неуточнена част на предмишница“ и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.39/;

-Болничен лист № E 20231364266/11.04.2023г. с диагноза „Счупване на горния край на раменната кост (хумерус), закрито“ и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.40/;

-Болничен лист № E20231628601/18.05.2023 г. с диагноза „Последица от счупване на горен крайник, с изключение на китката и дланта“ и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.41/;

-Болничен лист № E20231962333/21.06.2023 г. с диагноза „Изкълчване на раменна става“, и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.42/;

-Болничен лист № E20231962717/19.07.2023 г. с диагноза „Изкълчване на раменна става“, и причина за неработоспособността „Злополука нетрудова“ /л.43/;

-Епикриза към ИЗ №13167/2023, издадена от УМБАЛ „С.“, на И. Я. С. с дата на постъпване 05.04.2023 г. и дата на изписване 11.04.2023 г. Поставена е диагноза „Счупване на горния край на раменна кост (хумерус)“. Снета е анамнеза по данни на пациента: Ударил рамото си преди един месец, като съобщава за болка и ограничени движения на дясна раменна става /л.74/;

-Епикриза към ИЗ 18210/2023 издадена от УМБАЛ „С.“, на И. Я. С. с дата на постъпване 15.05.2023 г. и дата на изписване 18.05.2023г. Поставена е диагноза „Последица от счупване на горен крайник, с изключение на китката и дланта в дясно“. Снета е анамнеза по данни на пациента: Преди два месеца претърпял луксация на дясна раменна става /л.75/;

-Епикриза, издадена от СБРНК ЕАД, филиал Б., с дата на прием 05.06.2023г. и дата на изписване 12.06.2023 г. Снета е анамнеза по данни на пациента: Преживял травма преди около два месеца и доказана луксация на дясна раменна става /л.76/;

-Амбулаторен лист № 23170601E806/19.06.2023 г. /л.77/ със снета анамнеза от пациента: при падане преди 1 месец получил травма на дясна мишница.

С Разпореждане № 33443/30.10.2023 г., длъжностно лице при ТП на НОИ С. град е приело, че не е осъществен сложния фактически състав на чл.55, ал.1 от КСО за класифициране на злополуката, станала на 02.03.2023г. с И. Я. С. като трудова. Видно от известие за доставка, същото е връчено лично на лицето на 05.11.2023г. /л.17/.

Процесното разпореждане е обжалвано по административен ред от И. С. пред Директора на ТП на НОИ С.. Административният орган, с Решение № 1040-21-774/22.12.2023 г., приел:

-липсва внезапно увреждане на здравето на И. С.-административния орган е установил, че обясненията на жалбоподателя са в противоречие със събраните

писмени обяснения от останалите колеги на същия обект, които единодушно отричат да е имало инцидент на 02.03.2023г. на обект ПТП Кривина.

-липсва неблагоприятен резултат от увреждането-административния орган е установил, че не са налице обективни данни, че на 02.03.2023г. е бил претърпял инцидент, още по-малко същия да е довел до неработоспособност, т.к. жалбоподателя не е представил болничен лист за 02.03.2023г. За периода 01.03.2023г. до 02.03.2023г. вкл. лицето има подадена информация за отработени дни и е осигурено по смисъла на чл.4, ал.1 от КСО. Посочено в решението е, че обезщетение за временна неработоспособност е изплатено на С. за периода, считано от 06.03.2023г. на основание Болничен лист №Е20223192973.

-липсва функционална връзка /причинна връзка/ между настъпилото увреждане и извършваната от И. С. работа-административния орган е посочил, че липсват свидетели на инцидента, както и данни за оказана първа помощ.

-злополуката да е станала с осигурено лице за този риск-административния орган е установил, че С. е осигурено лице по трудов договор с „Калистратов груп“ АД и на основание чл.4, ал.1 от КСО е осигурено лице за всички осигурителни рискове, вкл. И за трудова злополука.

Предвид гореописаните установявания, Директорът на ТП на НОИ С. град потвърдил Разпореждане № 33443/30.10.2023 г., на длъжностно лице при ТП на НОИ С. град.

Решение № 1040-21-774/22.12.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град е получено от адв. П., пълномощник на жалбоподателя на 08.01.2024г. /л.14/ и в законоустановения срок е подадена жалба срещу същото.

В хода на съдебното производство като свидетели по делото са разпитани П. И. С., А. П. К. и М. И. Г..

Свидетелят П. С., син на жалбоподателя, свидетелства, че на 02.03.2023г. баща му му се обадил около 11.00ч. за да му каже, че е пострадал, като е паднал и си е наранил ръката. Жалбоподателят му споделил, че колегата му на име Н. го е закарал в Спешна помощ. Споделя, че баща му му е казал, че когато премествал заготовка се е спънал и е паднал. Закаран бил с автомобил на фирмата до Окръжна болница. Свидетелства и за дългосрочно лечение - болки, оперативни намеси и дълга рехабилитация.

Свидетелят К., на длъжност „Оператор на бетонпомпа“ в „Калистратов груп“ АД, свидетелства, че на 02.03.2023 г., бил уведомен от прекия си ръководител да вземе служебния автомобил и да закара жалбоподателя до лечебно заведение, в което да му се укаже помощ. Посочва, че С. е имал оплаквания-болки в ръката, не знае защо. Не си спомня каква е причината за болките и нуждата да го закара до болнично заведение и не си спомня да са му казвали да е пострадал на работното място.

Свидетелят Г., на длъжност „шофьор“ в „Калистратов груп“ АД, споделя, че не е оказвал помощ на жалбоподателя във връзка с инцидента, но го е видял заедно със свидетеля К. да излизат с джипа от работното им място и е разбрал, че отиват до поликлиника.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Депозиранията жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на

съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-774/22.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. За резултатите от разследването е съставен протокол, съобразно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, съдържащ данните по чл. 10, ал. 1 от НУРРОТЗ.

"Трудовата злополука" като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки- внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа. Липсата на всеки един от посочените елементи дисквалифицира злополуката като трудова.

"Временната неработоспособност" е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето - арг. § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, чл. 6, ал. 1 от НМЕ.

Ответникът, както и заинтересованата страна оспорват факта, че жалбоподателят е

претърпял инцидент на 02.03.2023г. докато е изпълнявал трудовите си задължения на обект ПТБ Кривина, [населено място], за работодателя „Калистратов груп” АД. Оспорва се и твърдяното от жалбоподателя, че при инцидент на работното място се е стигнало до такова внезапно увреждане на здравето, което да е довело до временна неработоспособност.

В процесния случай, представените по делото медицински документи установяват настъпилото нараняване на дясната ръка. Принципно представеният по делото амбулаторен лист кореспондира като твърдяна от жалбоподателя дата за настъпило събитие /падане/- 02.03.2023 г. Декларираните пред ТП на НОИ- С.-град вид и обект на увреждането съответстват на констатираното от медицинското лице обективно състояние на пациента – паднал, с болки в областта на лакът става и дясна мишница, долен край (по данни от Лист за преглед на пациент в КДБО/СО № 6962/02.03.2023 г., 13,00 ч., л. 19 гръб). Не се доказва обаче причинно- следствената връзка тези настъпили травматични увреждания да са причинени именно от падане на 03.02.2023 г., респ. да са станали през време и във връзка с извършваната работа на конкретната дата /03.02.2023 г./ и място. Описаното в амбулаторните листове обективно състояние установява настъпило увреждане, но не и неговият първоизточник. Снетата при прегледите анамнеза е израз на субективното изследване на пациента, обичайно превеждано чрез беседа, при което получените данни се използват за поставяне на диагнозата и за съставяне на съответните схеми за лечебни и профилактични мероприятия. В нито един от медицинските документи, представени по делото, не е посочено, увреждането да е настъпило на работното място и по повод на изпълнение на обичайните задължения на жалбоподателя, въпреки че анамнезата се сваля по данни на пациента. Нещо повече, при внимателно проследяване на амбулаторните и болнични листове, се наблюдават множество противоречия по отношение на това, кога е настъпило- пациента посочва различни моменти –преди един месец, преди два месеца, които обаче не съответстват по време на твърдяната дата-02.03.2023 г. Поради това записванията в приложената по делото медицинска документация, че се касае за „падане“, нямат необходимото доказателствено значение, за да се заключи по безспорен начин къде, кога и по какъв начин е причинена травмата. Предварителните сведения от съдебномедицинското удостоверение отразяват твърденията на пострадалия, който при прегледа не е заявил и не е уточнил нараняването да е станало по време на работа, в изпълнение на работа и др. подобни. Твърденията на жалбоподателя не се подкрепят от лица- очевидци на инцидента, които с присъствието си да придобият непосредствени впечатления от случилото се на 02.03.2023г. Разпитаният в съдебно заседание колега на жалбоподателя К. само потвърждава, че е закарал със служебен автомобил С. до Окръжна болница, по нареждане на прекия си ръководител. Същият свидетел отрича С. да е имал порезни рани, така както твърди жалбоподателят, като следва да се отчете, че обективни находки относно такива порезни рани не се съдържат в

медицинската документация, вкл. при първичния преглед в Окръжна болница или в друг доказателствен източник. Данни за претърпян инцидент на процесната дата не дава и колегата на С. М. Г., също разпитан в съдебно заседание. Т.е. тезата на жалбоподателя не намира опора в писмените доказателства, в това число писмените обяснения, приложени към административната преписка – на И. Р., Г. Р., Д. З., О. А. и А. Б. и непосредствено събраните в хода на съдебното производство гласните доказателствени средства, включително при проведените очни ставки. Доказателствената маса е непротиворечива досежно релевантните факти, като тезата на оспорващия се подкрепя единствено от разпитания в съдебно заседание П. С. – син на И. С.. Следва обаче да се има предвид, първо- че този свидетел не е очевидец на предполагаемия инцидент на работното място, а пресъздава разказаното му от неговия баща и второ предвид родствената му връзка с пострадалия е налице индиция за заинтересованост, поради което неговите показания следва да се преценяват с оглед разпоредбата на чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК. Когато правнозначими факти се установяват с гласни доказателствени средства, съдът взема предвид начина, по който свидетелите са узнали за събитията (присъствали са при осъществяването им, имат впечатления от други факти, по които може да се съди за правнорелевантните, узнали са от трети лица или от някоя от страните по делото и др.), както и способността и субективното отношение на свидетелите вярно да възприемат фактите и добросъвестно да ги възпроизведат в показанията си. Заинтересоваността на свидетеля може да се отрази както на начина, по който той възприема фактите, така и на неговата оценка за тях, а също и на начина на възпроизвеждането им в показанията пред съда. Това може да се отнася за всички факти или само за някои от тях, поради което съдът е свободен да прецени дали да се довери на тези показания и в каква степен. В случая показанията на св. П. С. като непряк доказателствен източник касателно датата на твърдяното от жалбоподателя събитие дават единствено информация за обективно настъпил здравословен проблем и лечение на неговия баща, но не и за релевантния за трудовата злополука факт – че то е настъпило темпорално и локално и е във функционална връзка с трудовите функции на осигуреното лице, така както е заявена от него.

При този анализ на доказателствата съдът намира, че правилно административният орган е формирал извод за липса на категорични и безспорни такива, че се касае за трудова злополука. Липсва юридически белег на трудовата злополука, а именно причинна връзка между твърдяното от жалбоподателя падане на посочената дата и неблагоприятния резултат, т.е. не се доказва функционалният елемент по чл.55, ал.1 от КСО- увреждането да е настъпило по време и във връзка с извършваната работа. Възприетите от ответния в настоящото съдебно производство орган данни от фактическа страна се основават изключително на събраните доказателства, а формираните въз основа на същите фактически и правни изводи се споделят от настоящата

съдебна инстанция. Оспорваното решение е постановено при изяснена фактическа обстановка, при спазване на съществените административнопроизводствени правила и при правилно приложение на материалния закон.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим по силата на чл. 144 от АПК, официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. В конкретния случай това са наличните по делото 7 бр. болнични листове, като при всички от тях като причина за неработоспособността е посочено „злополука нетрудова“. Същите имат материална доказателствена сила за фактите и обстоятелствата, отразени в тях, а те не са били оспорени от жалбоподателя предвид възможността предвидена в чл.112 от Закона за здравето.

Предвид горното, жалбата на И. Я. С. против Решение № 1040-21-774 от 22.12.2023г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, следва да се отхвърли като неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл.168, ал.1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяната му. Настоящият съдебен състав счита, че в хода на валидно проведено административно производство компетентният административен орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в производството факти, с оглед на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото е основателно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и на заинтересованата страна за присъждане на адвокатско възнаграждение. На основание чл.78, ал.8 ГПК, чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, юрисконсултското възнаграждение е в размер на 100 лева за настоящата инстанция. На основание чл.143, ал. 4 от АПК на „Калистратов груп“ АД, ЕИК[ЕИК], следва да бъдат присъдени разноски в размер на 600 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения Договор за правна защита и съдействие от 20.09.2024 г., фактура и банково извлечение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Трето отделение, 73-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Я. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Решение № 1040-21-774/22.12.2023г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 33443/30.10.2023 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 КСО.

ОСЪЖДА И. Я. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на НОИ С. град сумата от 100 /сто/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА И. Я. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на „Калистратов груп“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от К. Г. Н. сторените по разноси в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: